

Zygmunt Włodzimierz Pyzik

Władysław Piotr Ciechanowicz : 27 I
1903-2 IX 1995

Rocznik Muzeum Narodowego w Kielcach 18, 425-426

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

WŁADYSŁAW PIOTR CIECHANOWICZ

27 I 1903—2 IX 1995

2 września 1995 roku zmarł Władysław Piotr Ciechanowicz — nestor muzealistów kieleckich. Obdarzony cnotą dzielności i długowiecznością, przeżył bardzo wiele.

Urodził się 27 stycznia 1903 roku w Chrobry na Ponidziu — z rodziców Antoniego i Heleny z Nowakowskich. W wieku 15 lat odumarli go rodzice. Kształcił się w Równem, gdzie w 1928 roku ukończył ośmioletnie gimnazjum. Odbił następnie służbę wojskową w 21 Pułku Piechoty we Włodzimierzu Wołyńskim.

W 1929 roku podjął pracę urzędniczą w magistracie kieleckim.

W 1940 roku aresztowany został przez Gestapo i więziony do końca II wojny światowej w obozie koncentracyjnym w Oranienburgu-Sachsenhausen koło Berlina. Po wyzwoleniu przez osiem miesięcy przebywał na rekonwalescencji w Szwecji. Po powrocie do Polski w 1946 roku zaczął pracować w Muzeum Świętokrzyskim, energicznie i sprawnie kierując jego administracją i gospodarką aż do przejścia na emeryturę w 1969 roku.

Lata jego pracy w Muzeum Świętokrzyskim, zwłaszcza te pierwsze powojenne, to okres pionierski muzealnictwa regionalnego i krajowego. Pan Władysław brał udział w ratowaniu dziedzictwa kulturowego od stuleci gromadzonego w licznych dworach ziemiańskich i pałacach, a po 1945 roku narażonego po raz nie wiadomo który na dewastację i zaprzepaszczenie. Dzięki ofiarnym akcjom wyjazdowym uratowano wtedy kilka tysięcy dzieł sztuki oraz wiele zabytkowych księgozbiorów przez umieszczenie ich w Muzeum Świętokrzyskim. Ponadto brał Władysław Ciechanowicz udział w organizowaniu wystaw na miejscu w muzeum i następnie ich prezentacji w Kielcach i w wielu innych miastach kraju. Wymienić tu należy przede wszystkim reprezentacyjną wystawę objazdową w 25-lecie śmierci Stefana Żeromskiego (gościła w 20 miastach Polski), a także wystawy: *Hugo Kollątaj*, *Dawne górnictwo i hutnictwo Staropolskiego Zagłębia* i wiele innych.

Podkreślić też trzeba, że Władysław Ciechanowicz był prawym człowiekiem i dobrym synem Ojczyzny. Nie był koniunkturalistą, nigdy nie zapisał się do żadnej organizacji politycznej z chęci poprawienia swojej pozycji społecznej i zawodowej. Był wielokrotnie od-

znaczany odznaczeniami regionalnymi i najwyższymi państwowymi.

Zaznał wiele poniżenia, głodu, zimna i codziennego ocierania się o śmierć przez pięć lat pobytu w nieludzkich warunkach obozu koncentracyjnego. W latach siedemdziesiątych przeżył wielką tragedię — śmierć jedyne go syna.

Był pan Władysław bardzo koleżeński, ofiarny, uczynny, aktywny i gościnnie. Chciał

i umiał żyć dla drugich. Był lubiany i szanowany. Ludzie się do niego garnęli. Miał przyjaciół.

Śmierć śp. Władysława Ciechanowicza jest niepowetowaną stratą dla rodziny, przyjaciół i znajomych. Pożegnaliśmy Go najserdeczniej — ze smutkiem i z żalem. Spoczął na cmentarzu Starym w Kielcach 6 września 1995 r. Zachowamy Go w naszej pamięci.

Zygmunt Włodzimierz Pyzik